

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9493

гр. София, 10.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в закрито заседание на 10.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **12195** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал.4 във връзка с ал. 2 от АПК.

Делото е образувано по жалба от „Фарма Трейд“ ООД със седалище [населено място] чрез управителя Н. Д. срещу Заповед № ЗОА-0666/29.10.2025г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата, с която е спряна експлоатацията на обекти – складове за търговия на едро с лекарствени продукти на адрес: [населено място],[жк], [улица] [населено място], район „Н.“, [улица], база 8 М П. на „Фарма трейд БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с действащо към момента Разрешение за промяна на разрешение за търговия на едро с лекарствени продукти №BG/WDA/MP-0569/01.07.2025г., считано от датата на връчване на заповедта до отстраняване на нарушенията по чл. 207, ал.7, т.1, б. „д“, т. 9, т. 10 във връзка с чл. 285, ал.1 от ЗЛПХМ, във връзка с чл. 2а и чл. 4, т. 14 от Наредба № 39 и Ръководство от 5 ноември 2013г. за добра дистрибуторска практика при търговията с лекарствени продукти за хуманна употреба във връзка с чл. 12 и чл. 17 от Наредба № 10.

Предмет на настоящото производство е искането за спиране на допуснатото предварително изпълнение на заповедта по силата на закона – чл. 272, ал.3 от ЗЛПХМ.

С Определение №38817 от 21.11.2025г. съдът е уважил искането за спиране на изпълнението, което Определение е отменено с Определение № 13352/22.12.2025г. по АД 12131/2025г. на ВАС.

В мотивите на отменителното определение се подчертава, че в хипотезата на чл. 166, ал.2 от АПК е необходимо да бъдат отчетени само и единствено нови обстоятелства, възникнали след издаване на заповедта, които обосновават особено важен интерес, противопоставим на значимите права, които законът охранява или когато защитата на частния интерес може да бъде противопоставена на обществения такъв.

С нова молба от 04.03.2026г. е направено повторно искане за спиране на изпълнението на заповедта, допуснато по силата на закона.

Изложени са следните обстоятелства, заявени като нови:

1. В заповедта се сочи, че се спира експлоатацията на описаните обекти – складове до

отстраняване на нарушенията. Сочат, че предвид, че заповедта е издадена поради вече приключили еднократни доставки до съответни аптеки в лечебни заведения по тяхно искане, то няма как да бъдат представени доказателства за преустановяване, поради липса на нови поръчки и доставки.

2. Заповедта се аргументира с нарушение на Добрите дистрибуторски практики на лекарствени продукти, с оглед което представят отново доклад за самоинспекция към месец декември, 2025г.

3. Застрашаване на здравето на пациенти, които са реимбурсирани от НЗОК, поради наличието на договор на дружеството с НЗОК за отделни артикули / А. тирокс, Т., М., К. и Р./.

4. Значителни вреди за дружеството, изразяващи се в загуба на специализиран и управленски персонал, като са приложени молби за напускане дружеството от специалисти – служители.

5. Мярката е довела до липса на каквато и да е дейност от страна на дружеството, което води до вреди, както за него, така и за фиска.

6. Невъзможност за дружеството да обслужва договорите си кредит, както и опасност от преки загуби от ефектиране на гаранциите.

7. Намират мярката за прекомерна при противопоставяне на обществения интерес.

8. Относно лекарствата по чл. 266а от ЗЛПХМ – ще се наложи доставчикът да бъде сменен, поради което пациенти остават с риска да не получат своевременно тези лекарства.

9. Заповедта почива на твърдение за установено неизпълнение на задължение от страна на дружеството да поддържа системата за качество, което не е фактически обосновано в заповедта, което считат, че съставлява нарушение на административно-производствените правила.

10. Ще се стигне до изкривяване на пазара на лекарствата и повишаване на цената на такива.

11. Ще се стигне до настъпването на тежки финансови последици за дружеството и възникване на задължения за заплащане на неустойки.

12. Спирането от експлоатация на складовете на дружеството е равносилно на спиране на разрешителното, което е отразено в Европейската агенция по лекарствата.

13. Грубо е нарушен принципа на съразмерност.

В проведеното съдебно заседание на 09.03.2026г., в което делото е и обявено за решаване, е постъпил отговор от ответника, съгласно който:

Намират, че Уведомлението за прекратяване на договора с МБОЛ „Проф. Иван Митев“ ЕАД не представлява пряка вреда от предварителното изпълнение на заповедта / доказателство 1/.

Сочат, че писмени доказателства №2 и № 9 – доклад относно проверка на сертификат ISO относно сертификация по Добра дистрибуторска практика на дружеството от 12.2025г. за направена самоинспекция вече е представят като доказателство по делото и не представлява ново обстоятелство, освен което представлява частен документ.

Относно доказателство № 4 – предложение от 19.02.2026г. за прекратяване на договор по инициатива на работодателя срещу уговорено обезщетение на основание чл. 331, ал.1 от КТ сочат, че почива на обективни факти, несвързани със заповедта, а именно – назначаване на служителя за Заместник министър на здравеопазването с Указ № 57/19.02.2026г.

Представените заявления за прекратяване на правоотношения с другите лица не доказват същинско прекратяване и не се следват от заповедта.

Сочат, че дружеството има издадено Разрешение за търговия на едро с медицински изделия № BG/ WDA/ MD/0070 от 28.09.2018г. , като извършва дейности по търговия на едро с медицински изделия и хранителни добавки.

Позовават се на мотивите на ВАС по вече постановеното по този въпрос Определение по отношение на предпоставките за спиране на изпълнението – само ако то може да причини на

оспорвания непоправима или труднопоправима вреда. Сочат, че съдебната практика безпротиворечиво приема, че в категорията на труднопоправимите вреди не попадат тези от финансово или материално естество.

В този смисъл, аргументите, придружени със справки под № 5 – справка-декларация по ДДС, №6 – банкова гаранция и №10 – данъчни фактури и финансови справки – не следва да се ценят от съда, тъй като имат единствено финансово изражение за дружеството.

Съдът, въз основа на данните от делото, закона и като съобрази дадените в Определение № 13352/22.12.2025г. по АД 12131/2025г. на ВАС указания, намира следното:

Искането се явява допустимо, предвид нормата на чл. 166, ал. 2, изр. Първо, което позволява при всяко положение на делото, до постановяване на окончателно решение изпълнението да бъде спряно, като не е спорно наличието на правен интерес от страна на молителя – жалбоподател.

Искането обаче се явява неоснователно.

По точка първа: Изложеното в същата е свързано със спора по същество, тъй като касае възражение за начина на изпълнение на наложената мярка и не обосновава вреда от изпълнението ѝ.

По точка втора: Представеният доклад за самоинспекция е от месец декември, 2025г., като същият е внесен по делото на ВАС и следва да е ценен при постановяване на определението, с което е отменено това на настоящия съд, следователно не представлява ново обстоятелство, като настоящият съд няма правомощие да пререша този въпрос.

Изложените в точка трета от искането мотиви настоящият състав вече е имал възможност да обсъди, като е приел същите за основателни. С оглед обаче отменителното определение и идентичността на искането, същото следва да бъде прието за неоснователно.

Точка четвърта съдът също отчита като неоснователна. Споделя се тезата на ответника, че по отношение на лицето В. А. се установяват обективни пречки да продължи работата си в дружеството, които са извън предмет на заповедта, а останалите молби за напускане не доказват прекратяване на трудови правоотношения, като дори и да беше така, не представляват труднопоправима или непоправима вреда, още повече като се съобрази, че дружеството има разрешение за дейности с медицински изделия и хранителни добавки.

Точки пета и шеста, десета и единадесета от искането са свързани пряко с финансови неблагоприятни последици, които безспорно са възникнали в правната сфера на дружеството, но съгласно трайно установената съдебна практика, не следват да бъдат третирани като непоправими вреди от предварителното изпълнение, още повече, че при евентуално положително развитие на производството за дружеството, същото ще подлежи на обезвреда по реда на ЗОДОВ, като предварителното изпълнение би засегнало периода на претърпяване.

Точки 9, 12 и 13 са относими за спора по същество, но не е и за допуснатото предварително изпълнение.

По тези съображения, искането за спиране на допуснатото по закона предварително изпълнение се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 166, ал.4 във връзка с ал.2 от АПК, съдът
ОПРЕДЕЛИ:

НЕ ДОПУСКА СПИРАНЕ на допуснатото по закон предварително изпълнение на Заповед № ЗОА-0666/29.10.2025г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата, с която е спряна експлоатацията на обекти – складове за търговия на едро с лекарствени продукти на адрес : [населено място],[жк], [улица] [населено място], район „Н.“, [улица], база 8 М П. на „Фарма трейд БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с действащо към момента Разрешение за промяна на разрешение за търговия на едро с лекарствени продукти №BG/WDA/MP-0569/01.07.2025г.,

считано от датата на връчване на заповедта до отстраняване на нарушенията по чл. 207, ал.7, т.1, б. „д“, т. 9, т. 10 във връзка с чл. 285, ал.1 от ЗЛПХМ, във връзка с чл. 2а и чл. 4, т. 14 от Наредба № 39 и Ръководство от 5 ноември 2013г. за добра дистрибуторска практика при търговията с лекарствени продукти за хуманна употреба във връзка с чл. 12 и чл. 17 от Наредба № 10.

Определението подлежи на оспорване пред ВАС в седмодневен срок от връчването му на страните.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

След влизане в сила на определението, делото да се докладва за постановяване на акт по същество.

СЪДИЯ